

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1262/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Јовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 152/24 од 17.02.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 77/25 од 28.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Јовановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 152/24 од 17.02.2024. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 77/25 од 28.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 152/24 од 17.02.2024. године, у ставу првом, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати наведену новчану казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу ББ плати износ од 218.416,00 динара, а на име паушала износ од 6.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац ББ ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Ставом другим, окривљени ВВ, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика.

Приватни тужилац ББ је обавезан да окривљеном ВВ на име трошкова кривичног поступка плати износ од 121.500,00 динара, и исти је ради остваривања имовинско - правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 77/25 од 28.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ и делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА па је преиначено решење о трошковима садржано у пресуди и обавезан је окривљени АА да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, плати на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу ББ износ од 191.416,00 динара уместо износа од 218.416,00 динара, док је у осталом делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Катарина Јовановић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан, укине у целини правноснажне пресуде и предмет врати на поновни поступак првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева, само формално наводи повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца дозвољено, при чему не указује на који начин је суд повредио кривични закон приликом доношења одлуке о кривичној санкцији, већ се образложење ове повреде своди на оспоравање чињеничних утврђења и закључака суда у правноснажној пресуди, изношењем сопственог виђења чињеничног стања које произилази из изведених доказа, супротно оном које утврђује суд и закључка браниоца

да у конкретном случају, суд није адекватно ценио изведене доказе, посебно одбрану окривљеног, као и да нема доказа о постојању узрочно - последичне везе између радњи окривљеног и наступеле последице.

Ови наводи браниоца, по оцени Врховног суда, представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Поред овога, наводима захтева, бранилац оспорава разлоге правноснажних пресуда суштински истичући да су нејасни и противречни, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а у вези са тим указује и на повреду одредбе члана 428. ЗКП, јер првостепени суд није изнео чињенице које је утврдио у кривичном поступку, те надаље и на повреду одредбе члана 460. ЗКП, јер другостепени суд није оценио све наводе браниоца изнете у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Међутим, како, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредби чланова 428, 440. и 460. ЗКП, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић